

mellem Arbejdsgivere og Arbejdere til Fornyelse og derved til fornyet Behandling. Arbejdsgiverne havde nemlig fulgt en Taktik, som medførte, at i alt 617 Overenskomster udløb i dette Aar, deraf omtrent 600 mellem den 1. Januar og den 1. April, idet Arbejdsgiverne i Løbet af Aarene 1911—12—13—14 og Foraaret 1915 ved hver Forlængelse af Overenskomster havde fastsat, at Overenskomsten skulde have Gyldighed i henholdsvis 5, 4, 3, 2 og 1 Aar for paa denne Maade at faa saa stort et Antal Overenskomster paa en Gang til Ophør som muligt. I disse Maaneder var der derfor for Forligsmandsinstitutionen et overordentlig stort Arbejde. Det var under Krigen af den største Betydning, at der opnaaedes Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere om Arbejdsforholdene, og som alle ved, lykkedes det ogsaa at naa til Overenskomst om Forlængelse af de bestaaende Overenskomster med visse Ændringer, navnlig vedrørende Dyrtdstillæg for Arbejderne. Forligsmandsinstitutionen havde en stor Del i de gode Resultater, som naaedes. Af Beretningen fra Forligsmanden, som afgaves i August Maaned 1916, fremgaar det, at ved Udløbet af April Maaned 1916 var det lykkedes at tilvejebringe Enighed om omtrent 550 nye Overenskomster omfattende omtrent 80,000 Arbejdere, og Faren for større Arbejdsstandsninger i Anledning af Afslutningen af alle de nye Overenskomster var dermed undgaet. Ved Forhandlinger mellem Parterne var der i de sidste 3 Maaneder afsluttet Overenskomster i en lang Række Fag. Af Forligsinstitutionen var der stillet 25 Mæglingsforslag. Af disse var 1 forkastet af Arbejdsgiverne og 3 af Arbejderne, men kom med nogle Ændringer til at danne Grundlaget for de senere Overenskomster; de øvrige Mæglingsforslag vedtoges af begge Parter i uforandret Skikkelse. Varigheden af de nye Overenskomster var ved alle Mæglingsforslagene fastsat til 2 Aar. I øvrigt var der i hvert Mæglingsforslag optaget Bestemmelse om, at Uenighed mellem Parterne angaaende Forstaaelsen af Mæglingsforslaget skulde afgøres af et af Repræsentanter for Parterne bestaaende Nævn med Forligsmanden som Opmand, og i Henhold til denne Bestemmelse var der i en Række Fag afsagt Opmandskendelser, navnlig angaaende Forstaaelsen af Mæglingsforslagenes Bestemmelser om Dyrtdstillæg.

Hvad der saaledes passerede i Begyndelsen af det vanskelige Aar 1916, inde-

holder tilstrækkelig Begrundelse for Nytten af den sociale Institution og Nødvendigheden af dens Forlængelse, og jeg tror, at de stærkt anerkendende Ord, som i Aaret 1913 under Forhandlingerne her blev fremsat om den første Forligsmand, nu efter det Arbejde, der er foregaaet ikke mindst i 1916, ogsaa kan lyde her fra Talerstolen og fra Rigsdagen i det hele om den anden Forligsmand, Departementschef Adolf Jensen.

Lovforslaget forelægges i alt væsentligt uforandret. Indenrigsministeriet har dels anmodet Forligsmanden om Udtalelser angaaende Ønskeligheden af Ændringer, dels har det anmodet det Udvalg, som blev nedsat til Revision af Voldgiftsretsloven af April 1910, og for hvilket Nationalbankdirektør, tidligere Justitiarius Ussing er Formand, om at udtale sig. Begge har anbefalet Lovforslagets uforandrede Forlængelse, kun med den Tilføjelse, at en Bestemmelse, som findes i Retsplejeloven, som nu er gennemført, ogsaa skal gennemføres her, nemlig den, som forbyder Attestudstedelse og Vidneførsel om, hvad der af Parterne tilstaaes eller foreslaas under Mæglingen, medmindre det vedtages af begge Parter og udgør Punkter under Forliget. Bestemmelsens Hensigt er selvfølgelig at fremme Forligsforhandlingerne ved at gøre det lettere for Parterne at fremsætte Forslag, og Ministeriet har derfor tiltraadt det Ønske, som er fremsat af begge Parter, Udvalget til Revision af Voldgiftsretsloven og Forligsmanden. Jeg skal udbede mig det høje Tings velvillige Tilslutning til dette Lovforslags Fremme her i Tinget.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaaret fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918*. Lovforslaget viser paa de løbende Indtægter, §§ 1—7, en Indtægt af 1,970,922 Kr. 13 Øre. Den væsentlige Indtægt, der fremkommer paa Indtægtssiden, er den, der kommer ved Forøgelsen af den ordentlige Formue- og Indtægtsskat. Den var sat til 41 Mill. Kr. paa Finansloven for indeværende Aar, men forøges her med 19 Mill. Kr. op til 60 Mill. Kr. Hvad den overordentlige Indkomstskat for indeværende Aar vil give — Tillægsskat og Merindkomstskat —, kan jeg ikke i Øjeblikket sige noget om, og den er heller ikke med noget Beløb indført paa dette Tillægsbevillingslovforslag. Men denne Indtægt gaar ned allerede paa Indtægtsparagraf-